

LEKCIJA ZVANA LEPTIR

Jednoga dana pojavio se maleni otvor na čauri. Čovek je sedeo i gledao kako se leptir nekoliko sati muči da bi kroz maleni otvor izvukao svoje slabašno telo.

Onda je stao, činilo se – ne može dalje.

Zato je čovek odlučio da pomogne leptiru: uzeo je makaze i razrezao čauru. Leptir je s lakoćom izašao. Ali, imao je krhko telo i smežurana krila.

Čovek je nastavio da posmatra leptira, očekujući da će se krila svakog trenutka otvoriti, povećati i raširiti se kako bi podržala leptirovo telo i osnažila ga.

Međutim, ništa se nije dogodilo!

Ceo je svoj život leptir proveo puzeći okolo svojim slabašnim telom i nerazvijenim krilima. Nikada nije poleteo.

Uprkos svojoj ljubaznosti i dobrim namerama, čovek nije razumeo da su teškoće, kroz koje je leptir morao proći izlazeći iz čaure, osmišljene kako bi krv iz tela leptira potekla u krila onda kada se oslobodi čaure i kad bude spreman da poleti.

Ponekad su teškoće upravo ono što trebamo u životu.

*

Kad ne bismo u svom razvoju imali nikakve prepreke, bili bismo osakaćeni. Nikada ne bismo postali onoliko snažni koliko možemo biti.

Nikada ne bismo mogli leteti.

Dubravka Miljković, Majda Rijavec
- Bolje biti vetar nego list -